

form, som er vedtagen ved anden Behandling, ophæves, og der istedetfor Menighedsraadet sættes Menigheden. Jeg maa altsaa udtale den Overbeviisning, at Enhver, som vil denne Institution vel, bør stemme mod dette Forslag.

Willing: Naar jeg under de foregaaende Forhandlinger angaaende denne Sag ikke har fundet mig foranlediget til at begjære Ordet, er Grunden naablig den, at jeg havde en Anelse om, at Lovforslagets Skjæbne allerede vilde være bleven afgjort ved den foregaaende Behandling. Smidfertid er dette nu ikke Tilfældet, og Lovforslaget fortsætter nu sin Bane. Jeg har da fundet det saare naturligt, og anseet det for min Pligt at bidrage og virke saa meget som muligt til at faae Loven saa god, som det efter min Overbeviisning er hensigtsmæssigt. Jeg har i den Anledning henvendt mig til flere ærede Medlemmer af Thinget om at slutte sig til det Forslag, der nu er stillet af mig og 7 andre Landstingsmænd. I det jeg gaaer over til at motivere dette Endringsforslag, maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke træder frem her som Ordfører for mine ærede Medforslagsstillere, men at det er min egen Anskuelse, jeg udtaler, haabende, at mine ærede Medforslagsstillere, forsaavidt de maatte finde Anledning dertil, selv vilde udtale deres Mening. Den høitærede Minister, saavelsom flere af Thingets ærede Medlemmer, have ved förrige Behandling udtalt, at det var Hensigten med Menighedsraadens Oprættelse, at de skulde være Præstens Medhjælpere, og at de skulde ikke alene være det, men at de skulde tillige oprettes, for at Menighederne kunde faae en Indflydelse paa flere vigtige Anliggender, men jeg skal ikke nægte, at naar jeg seer paa denne § 6, som den blev affemt förrige Gang, troer jeg virkelig ikke, at Menighederne vilde erholde ret stor Indflydelse; thi jeg troer, at Grundstenen og Slutstenen i Lovforslaget er Raaden, hvorpaa Valgene foregaae. Jeg troer, at naar denne Paragraph vedtages, vil der tillægges

Præsten en særdeles stor Myndighed. Lad os kaste et Blik ud over Præsten og Menigheden og see, hvorledes det stiller sig. Jeg troer, at det da vil vise sig, at der er megen Uenighed og, som den ærede Ordfører udtalte, megen Partistemming, hvad enten man betragter Forholdet mellem Præsten og Menigheden fra det kirkelige eller det communale Standpunkt. Seer man hen til Forholdet mellem Præsten og Menigheden, ja, selv indbyrdes mellem Præsterne, hersker der den største Forfjellighed i Anskuelserne, idet det vel er sandt, at de alle lægge Biblen til Grund for deres Udtalelser, men det kan ikke nægtes, at det undertiden er Tilfældet, at de Anskuelser, de komme til, ere hinanden stik modsatte, og at der gives Partimentinger og Partistemminger i den Henseende. Ligeledes stiller det sig med Præsten i communale Anliggender. Vel er det saa, at denne Lov ikke griber ind i disse Forhold, men jeg troer, at hvor Præsten kommer til at arbejde sammen med en Deel af Menighedens Medlemmer, kan dette Punkt ikke godt blive uden af Sigte. Det maa i enkelte Tilfælde ogsaa komme i Betragtning, Men hvorledes nu Præsten stiller sig eller ikke med sine Anskuelser ligeoverfor sin Menighed, vil han, naar denne Paragraph vedtages, beholde en meget stor Myndighed, selv om han kun har et Mindretal at slutte sig til. Jeg deler ikke Anskuelse i den Henseende med den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kred (Strøm), der bemærkede, at Majoriteten vilde udøve et Tryk paa Minoriteten; jeg troer, at Præsten med en lille Minoritet vil udøve et stort Tryk paa Majoriteten; thi jeg vil ikke troe, at en Præst skulde staae saa daarligt med sin Menighed, at ikke, selv om han slutter sig til en lille Deel, dog den overveienende Deel vil dele hans Anskuelser; jeg tør virkelig forudsætte dette og være overbevist derom, og siger man paa den anden Side, at Menighederne ogsaa vælge nogle Medlemmer, hjælper det ikke; thi man kan ikke troe, at Alle vilde staae som frie og selvstændige Medlemmer.